

[Bilgrav-Nielsen.]

lidt nøjere, inden man kom med forslaget, men det er jo ting, vi kan kigge nærmere på i udvalgsarbejdet.

En anden ting er en bemærkning, ministeren har til slut i sin fremsættelsestale, hvor han siger, at den rationaliseringsgevinst, man eventuelt opnår, den kan man anvende til andre formål inden for hjemmевæret. Det skal indrømmes, at det kan man, og jeg skal ikke afvise, at det kan være nyttigt. Jeg må endda tilstå, at når jeg læser rapporten, så kunne der være god grund til, at man bruger en del af en eventuel rationaliseringsgevinst til forbedringer på andre områder. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det kan jo ikke være sådan generelt, at dersom man via rationaliseringer inden for de enkelte ministres områder kommer frem til økonomiske gevinster, så kan beløbene anvendes på andre felter. Jeg tror, der er stærkt behov for, at man kan frigøre beløb, og det vil jeg bare have lov at gøre opmærksom på i denne anledning.

I øvrigt kan vi tilslutte os de store træk i forslaget. Vi er enige i, at den erfaring, vi har gjort indtil nu med den nuværende, nye ledelsesstruktur inden for forsvaret, tilsiger, at vi tager de samme skridt over for hjemmевæret. Jeg understreger bare, at vi ønsker, at vi fortsat skal have under overvejelse at rationalisere, og jeg understreger til sidst, at jeg håber, udvalget kan få lejlighed til med ministeren at drøfte muligheden af en større integration med forsvaret.

Frandsen: Det, vi her skal drøfte, er jo kun mindre ændringer af den nuværende lov om hjemmевærn, og derfor er det også kun naturligt, at det ikke er selve ændringerne, som eventuelt kan give anledning til uenighed mellem partierne, i dette tilfælde de 4 gamle partier på den ene side og SF på den anden side, men det er selve princippet, som ligger bag loven. SF er jo imod det militær, vi har, vi er modstander af den alliance, som Danmark er med i i NATO, og når hjemmевæret netop indgår som en del af dette, så er vi selvfølgelig også imod hjemmевæret, som det i øjeblikket fungerer, og vi er også imod princippet om militært forsvar af Danmark. Derfor kan det heller ikke overraske nogen, at vi ud fra denne indstilling er nødt til at sige, at vi

ikke kan medvirke ved dette lovforslags gennemførelse. Vi vil selvfølgelig medvirke ved arbejdet i udvalget, men de ændringer, som eventuelt kunne blive gennemført, og som vi eventuelt kunne presse igennem, ville for os være så små, at de ikke ville kunne give anledning til, at vi sammenlagt kunne stemme for forslaget.

Der er måske muligheder for, at man ved at begrænse nogle af udgifterne til hjemmевæret kunne frigøre midler til andre ting, og det vil vi selvfølgelig altid være glade ved, men det kan dog ikke give anledning til, at vi sammenlagt på nogen måde kan få så store indrømmelser, at vi kan stemme for forslaget. Derfor er jeg nødt til at sige her, at vi ikke kan medvirke til forslagets vedtagelse, idet det er så afgørende principielt stridende mod vores opfattelse vedrørende Danmarks sikkerhedspolitik.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Jeg vil gerne sige tak for en velvillig førstebehandling af lovforslaget, der jo mere er af teknisk art, end det er en egentlig dybtgående revision af hjemmевærnsloven som sådan og tanken med hjemmевæret.

Mange af de faldne bemærkninger kan jeg være enig i, og jeg synes, det er værd ved denne lejlighed at understrege det, som et par af ordførerne var inde på, at der jo er det særlige ved det danske hjemmевærn, at det praktisk taget 100 procent bygger på frivillighed. Jeg tror, det psykologisk er meget vigtigt, at vi har lov om hjemmевæret som en selvstændig lov. Hermed vil jeg godt allerede nu besvare det, som hr. Bilgrav-Nielsen var inde på om at integrere hjemmевæret endnu mere i de øvrige værn. Jeg er ikke fremmed over for tanken om, at man måske på et og andet område kan lægge tingene endnu mere hensigtsmæssigt til rette, men jeg finder, at det er en balance, vi skal nå hen til, og jeg ser lidt af en fare ved, at det bliver for meget integreret. I hvert fald finder jeg det meget vigtigt, at dette, at hjemmевæret fremstår som en selvstændig organisation af frivillige, også kommer til at være tilfældet i fremtiden.

Jeg er som sagt enig i, at det, at det hovedsagelig er frivillige, også må give anledning til, at man, når det drejer sig om måden, man bygger tingene op på, må tage særlige hensyn her og dér. Jeg erindr, at